

Marrucinere

Marrucinerne var en folkestamme som i oldtiden bodde i et lite område i Midt-Italia, avgrenset av elvene Aterno og Foro. Den største byen i marrucinerne land var Teate, det nåværende Chieti. Andre bosetninger lå i Ceio (det nåværende San Valentino i Abruzzo Citeriore), Iterpromium (Casauria), Civitas Danzica (Rapino), and havnebyen Aternum (Pescara), som man delte med vestinerne, uten at det tilsynelatende skapte større problemer.

Historie

Marrucinerne nevnes første gang i historiebøkene i forbindelse med at de sluttet seg sammen med Romerrikets fiender, da den andre samniske krigen begynte i 325 f.Kr. Romerne vant, og fra 305 f.Kr. var marrucinerne deres allierte. Marrucinerne talte opprinnelig det italiske språket oskisk, men etter forbundsellekrigen 90-88 f.Kr. ble området en del av selve Romerriket, og befolkningen ble anerkjent som romerske borgere og begynte å tale latin.

Litteratur

Teksten er primært basert på *Encyclopædia Britannica* (1911), som ikke lengre er beskyttet av opphavsrett.

Hentet fra «<https://no.wikipedia.org/w/index.php?title=Marrucinere&oldid=15267814>»

Denne siden ble sist redigert 29. des. 2015 kl. 12:55.

Innholdet er tilgjengelig under Creative Commons-lisensen Navngivelse-Del på samme vilkår, men ytterligere betingelser kan gjelde. Se bruksvilkårene for detaljer.

På dette kortet fra 1624 er marrucinerne område synlig som en smal landstrie i midten av bildet ("MARRVCINNI").